Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26045
Copyright: Admont, Benediktinerstift

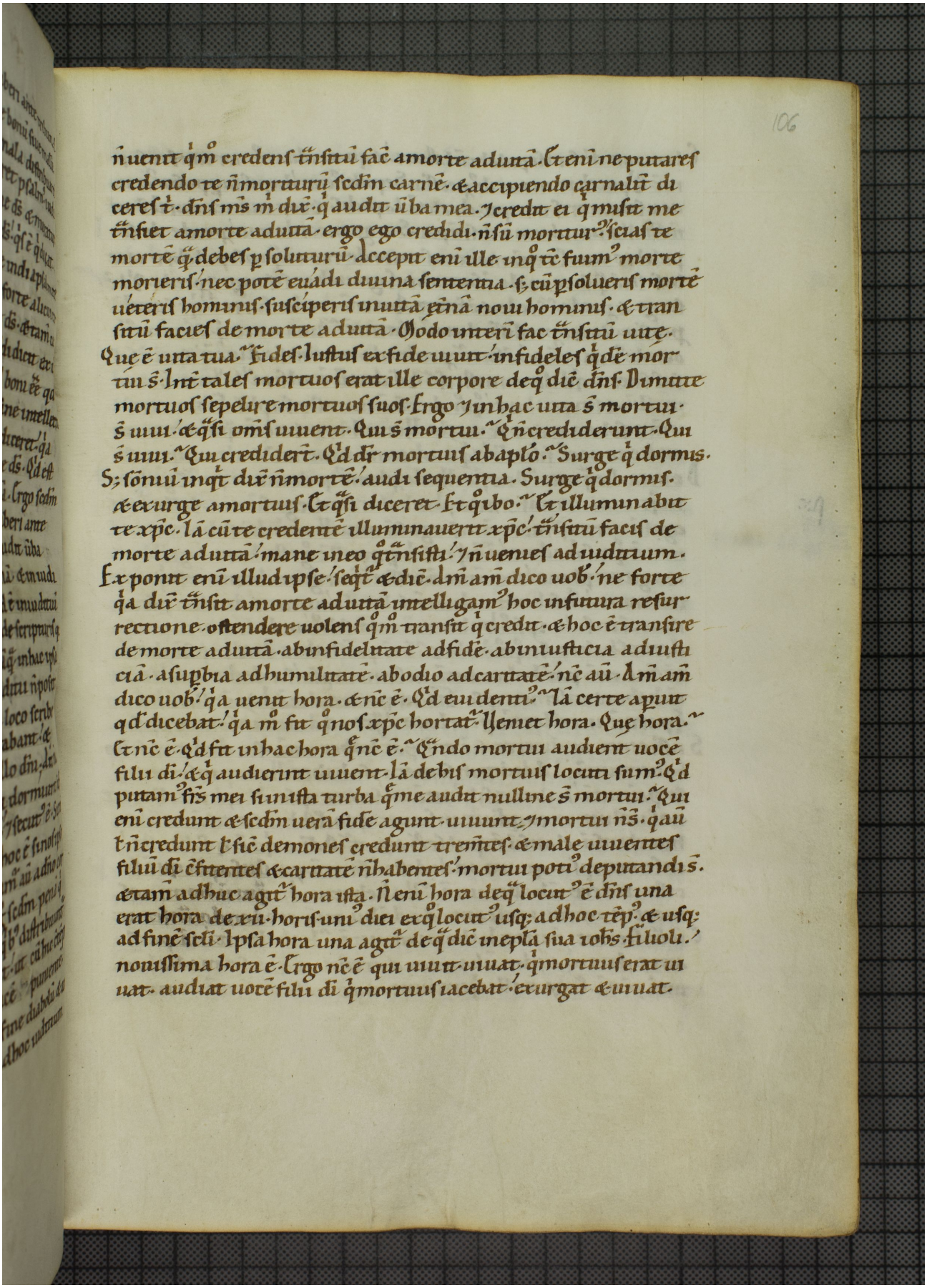

106

n̄ uenit q̄m credens t̄nsitu fac̄ amorte aduta. Ct eni ne putares
credendo te n̄ morturu scd̄m carne. Ac accipiendo carnalit̄ di
ceres t. dn̄s ms m dic̄ q audit u̅ba mea. J credit ei q̄ misit me
t̄nsiet amorte aduta. ergo ego credidi. n̄ su̅ mortur. Scias te
morte q̄ debes p solutur. Accepit eni ille inq̄ tc̄ fuum morte
morieris nec potē euadi diuina sententia. s; cū p solueris morte
ueteris hominis. suscideris unuta ēna nou hominis. Ac tran
situ facies de morte aduta. Modo uteri fac t̄nsitu uite.
Que ē uita tua. Fides. Iustus ex fide uiuit. Infideles q̄ de mor
tui s. Int̄ tales mortuos erat ille corpore deq̄ dic̄ dn̄s. Dimitte
mortuos sepelire mortuos suos. Ergo J in hac uita s mortui
s uiui. Ac q̄si omis uiuent. Qui s mortui. Q̄n crediderit. Qui
s uiui. Qui crediderit. Q̄d dr mortuis abaplo. Surge q̄ dormis.
S; sonui inq̄t dic̄ n̄ morte. audi sequentia. Surge q̄ dormis.
Ac exurge amortuis. Ct q̄si diceret. Et q̄ubo. Ct illumina bit
te xp̄c. Ia cū te credente illuminauerit xp̄c. t̄nsitu facis de
morte aduta. mane uneo q̄ t̄nsisti. J n̄ uenies ad iudicium.
Exponit eni illud ipse. seqt̄ Ac dic̄. dm̄ am̄ dico uob. ne forte
q̄a dic̄ t̄nsit amorte aduta intelligam hoc in futura resur
rectione. ostendere uolens q̄m transit q credit. Ac hoc ē transire
de morte aduta. abinfidelitate adfide. abiniusticia adiusti
cia. asupbia adhumilitate. abodio adcaritate. nc̄ aū. Am̄ am̄
dico uob. q̄a uenit hora. Ac nc̄ ē. Q̄d eu denti. Ia certe apuit
q̄d dicebat. q̄a m̄ fit q̄ nos xp̄c hortat. Ipsemet hora. Que hora.
Ct nc̄ ē. Q̄d fit in hac hora q̄ nc̄ ē. Q̄ndo mortui audient uocē
filii di. Ac q audierint uiuent. Ia debis mortuis locuti sum. Q̄d
putam fis mei sinistra turba q̄me audit nullne s mortui. Qui
eni credunt Ac scd̄m uera fide agunt. uiuunt. J mortui n̄s. q̄a ui
t n̄ credunt. Sic demones credunt tremites. Ac male uiuentes
filiū di cfitentes. Ac caritate n̄ habentes. mortui poti deputandi s.
Ac tam adhuc agit hora ista. Si eni hora deq̄ locut ē dn̄s una
erat hora de xii horis uni diei ercq locut usq; adhoc tēp. Ac usq;
ad finē scli. Ipsa hora una agit de q̄ dic̄ in ep̄la sua iohs filioli.
nouissima hora ē. Ergo nc̄ ē qui uiuit uiuat. q̄ mortuus erat ui
uat. audiat uocē filii di q̄ mortuus iacebat. exurgat Ac uiuat.